

DZIENNIK

ZARZĄDU M. ST. WARSZAWY

№ 53

30 czerwca

1922 r.

Od Administracji.

Prenumerata „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” wynosi:

rocznie 2000 mk.

kwartalnie 500 „

miesięcznie 200 „

Numer pojedynczy 25 „

Ogłoszenia, wyłącznie poza tekstem po mk. 25 za wiersz trójkłamowy petitu.

Prenumeratę należy nadsyłać wyraźnie pod adresem: „Redakcja Dziennika Zarządu m. stoł. Warszawy” — Senatorska 14. Magistrat II piętro.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Organizacja Administracji Gospodarstwa Rolnego i Leśnego miasta stoł. Warszawy.

(Zatwierdzona uchwałą Rady miejskiej z d. 8 czerwca 1922 r.).

Zarząd:

§ 1. Do kierownictwa sprawami gospodarstwa rolnego i leśnego m. st. Warszawy tworzy się Zarząd, składający się z:

1) Viceprezydenta, delegowanego przez Prezydenta,

2) 3-ch ławników, wybranych przez Magistrat,

3) 4-ch obywateli fachowców nie z pośród radnych, zaproszonych przez Prezydenta i

4) Dyrektora.

Przewodniczącym Zarządu jest delegowany Viceprezydent.

§ 2 W czasie nieobecności Viceprezydenta jego prawa i obowiązki przechodzą na jednego z ławników, któremu zastępstwo powierzy Viceprezydent.

§ 3. Przy rozpatrywaniu spraw, dotyczących fundacji, zapraszani są do udziału w posiedzeniu z głosem doradczym kurator fundacji i przedstawiciel wydziału szpitalnictwa lub dobroczynności publicznej w zależności od tego, której instytucji sprawy są na porządku dziennym.

§ 4. Na posiedzenia Zarządu mogą być zapraszani rzeczoznawcy w celu zasięgnięcia ich opinii i informacji w poszczególnych dziedzinach gospodarki rolnej i leśnej.

§ 5. Przedstawiciel wydziału kontroli może przyjmować udział w posiedzeniach Zarządu z głosem doradczym.

Prawa i obowiązki Zarządu.

§ 6. Zarząd Agrilu:

1) rozpoznaje i przedstawia Magistratowi:

a) budżet przedsiębiorstwa,

b) wnioski, dotyczące rozszerzenia przedsiębiorstwa;

2) zatwierdza projekty i kosztorysy inwestycji, o ile one przenoszą sumę 2,000,000 marek;

3) zatwierdza umowy, zawierane przez Dyrektora, o ile one przenoszą sumę mk. 500,000;

4) rozpoznaje sprawozdanie dyrektora;

5) zarządza w miarę potrzeby, lecz najmniej raz do roku, rewizję gospodarstwa, magazynów, kasy i rachunkowości;

6) decyduje w sprawie lokowania funduszu obrotowego;

7) zatwierdza wydatki z funduszu zakładowego w granicach budżetu;

8) zatwierdza ogólny plan gospodarstwa rolnego i leśnego;

9) ustala zasadnicze umowy i ce-

ny dzierżawne gruntów rolnych oraz sposób użytkowania ziemiopłodów;

10) przedstawia Magistratowi kandydatów na dyrektora i jego zastępców;

11) ustala wynagrodzenia pracowników oraz zasady udzielania urlopów, i wymierzania kar za przewinienia służbowe.

§ 7) Zarząd odbywa posiedzenia swe w miarę potrzeby, lecz najmniej raz na 1—miesiąc. Posiedzenie zwołuje przewodniczący.

§ 8. Uchwały, przyjęte w obecności przynajmniej 5-ciu członków Zarządu, w tej liczbie przewodniczącego lub jego zastępcy, są prawomocne. Uchwały zapadają większością głosów, w razie równości głosów przeważa głos przewodniczącego.

Przewodniczący Zarządu.

§ 9. Przewodniczący Zarządu wgląda we wszystkie czynności administracji Agrilu i ma prawo żądać od dyrektora w każdym czasie sprawozdań i wyjaśnień. W razie niezgodności z zarządzeniami Dyrektora ma prawo wnieść sprzeciw do Zarządu, a w wypadkach nagłych wstrzymać wykonanie zarządzenia Dyrektora, komunikując o tem Zarządowi na najbliższem posiedzeniu. W razie niezgodności z uchwałami Zarządu, ma prawo odwołać się do Magistratu. Przewodniczący ma prawo przenieść poszczególne swoje uprawnienia na ławników, wydelegowanych do Zarządu.

Dyrektor.

§ 10. Do bezpośredniego zarządzania interesami Agrilu Magistrat, na wniosek Zarządu, mianuje Dyrektora i jego zastępcę. Dyrektor jest odpowiedzialny za całokształt gospodarki rolnej i leśnej.

Prawa i obowiązki Dyrektora.

§ 11. Dyrektor:

1) administruje i zarządza całym przedsiębiorstwem,

2) angażuje i uwalnia po porozumieniu z przewodniczącym Zarządu personel administracyjny w granicach budżetu,

3) asygnuje potrzebne sumy z funduszu obrotowego na bieżące wydatki

gospodarcze (pensje, robocizny, zakup maszyn i inwentarzy, budowla, remonty i t. p.) w granicach zatwierdzonych przez Zarząd.

4) układa budżet i sprawozdania,

5) wyznacza kary za przewinienia służbowe,

6) składa sprawozdania z przebiegu przedsiębiorstwa i jego eksploatacji Zarządowi ewent. Magistratowi,

7) występuje, po porozumieniu się z przewodniczącym Zarządu, na posiedzeniach plenarnych Rady Miejskiej i daje wszelkie wyjaśnienia, a w razie potrzeby uzasadnia rozważane przez Radę Miejską wnioski Magistratu.

W razie zgłoszenia sprzeciwu przez Dyrektora co do powziętej przez Zarząd uchwały, ma prawo odwołać się do decyzji Magistratu.

W razie nieobecności Dyrektora funkcje jego pełni zastępca.

Kontrola.

§ 12. Do stałej kontroli rachunkowości i magazynów, Magistrat wyznacza z ramienia wydziału kontroli specjalnego kontrolera, który, pobierając wynagrodzenie z funduszu Administracji Gospodarstwa Rolnego i Leśnego m. st. Warszawy podlega zwierzchnictwu naczelnika wydziału kontroli.

Prezydent: (—) *St. Nowodworski*.
Naczelnik wydziału do spraw ogólnych: (—) *P. Kłossowski*.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Rozszerzenie sieci szkolnej.

Komisja Specjalna rozszerzenia sieci szkolnej, działająca na prawach Rady miejskiej, odbyła w dn. 21 czerwca posiedzenie plenarne. Na posiedzeniu tem przedstawiły sprawozdania ze swych prac podkomisje, które powołane zostały na posiedzeniu poprzednim i niezwłocznie przystąpiły do pracy. Tak więc p. Limanowski przedstawił wyniki przedwstępnych prac nad stworzeniem planowej sieci szkolnej, a dr. Falski zakomunikował ogólne uwagi co do jaknajlepszego użytkowania lokali istniejących szkół powszechnych publicznych i prywat-

nych, pewne projekty, dotyczące możliwości zużytkowania na cele nauczania powszechnego lokali szkół średnich, a wreszcie ogólne wskazówki dla mającej być dokonaną lustracji szkół powszechnych. Następnie p.p. Austen, Budkowski i Mamczar, jako członkowie podkomisji dla zwiedzania szkół powszechnych, podzielili się z komisją swemi spostrzeżeniami co do budowy budynków szkolnych lekkiego typu przy ulicy Grochowskiej i Grójeckiej.

Nad sprawozdaniami temi wywiązała się ożywiona dyskusja, w której uczestniczyli prawie wszyscy członkowie komisji oraz przedstawiciele państwowych władz szkolnych na czele z kuratorem okręgu naukowego p. G. Zawadzki i dyrektorem departamentu Wł. Żłobickim. Wynikiem tej dyskusji było uchwalenie przedstawionych przez podkomisję wniosków, wzywających Magistrat do najszybszego wykończenia gmachu szkoły tramwajowej, oraz pilniejszych budynków szkolnych lekkiego typu na placach już nabytych. Pozatem troskę komisji stanowi rozwiązanie potrzeb budowlanych szkolnictwa w niektórych dzielnicach miasta, gdzie wskutek warunków lokalnych wprowadzenie nauczania powszechnego napotyka na olbrzymie trudności w kierunku uzyskania odpowiednich pomieszczeń.

Wreszcie sprawy natury finansowej, związane z realizacją nauczania powszechnego, jakoteż sprawa konieczności dalszego rozszerzenia pomocy finansowej skarbu państwa na cele nauczania powszechnego były również poruszone na tem posiedzeniu komisji, która poświęca im szczególną uwagę.

Ze Związku miast polskich.

W sprawie ustawy elektrycznej.

Uchwalona przez Sejm i ogłoszona w „Dzienniku Ustaw” № 34 br. ustawa elektryczna zawiera szereg postanowień, które godzą w żywotne interesy miast. Szczególnie krzywdzącymi miasta, i podrywającymi autorytet miast są postanowienia art. 1, 7, 10, 13, które oddają nadawanie uprawnień na wytwarzanie, przechowanie i t. d.

energji elektrycznej wyłącznie Rządowi z pominięciem władz miejskich i bez zgody władz miejskich.

Przeciw temu uszczupleniu praw miast w tej dziedzinie Zarząd Związku Miast Polskich rozpocznie energiczną akcję u władz i czynników sejmowych. Celem poparcia tej akcji Zarząd wezwał miasta do wnoszenia protestów po odpowiedniej dyskusji w tej sprawie na ręce pana prezydenta ministrów, ministra spraw wewnętrznych i ministra robót publicznych. O wniesieniu sprzeciwu należy zawiadomić biuro Zarządu.

Podatek od przyrostu wartości.

„Monitor Polski” z dnia 7/VI 1922 r. № 127 ogłosił okólnik pana ministra spraw wewnętrznych, którym w związku z projektem „ustawy w przedmiocie uchylenia poboru podatków od przyrostu wartości własności nieruchomości oraz o pobieraniu przez ciała samorządne opłat od umów o przeniesieniu własności nieruchomości” ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministerstwem skarbu zarządza, aby w tych powiatowych związkach komunalnych i gminach, które uprawnione są do poboru podatku od przyrostu wartości nieruchomości, wstrzymane zostały wymiary tego podatku od transakcji, zawartych do dnia 31 grudnia 1921 r.

Przeciw temu zarządzeniu godzącemu w interesy miast, które ten podatek wprowadziły, Zarząd Związku Miast Polskich wniósł natychmiast sprzeciw, równocześnie interwenjował osobiście w tej sprawie prezes Związku Miast Polskich. Celem poparcia tej akcji Zarząd Związku Miast Polskich wezwał miasta, które podatek ten u siebie wprowadziły po zatwierdzeniu go przez władze nadzorcze, do bezwłocznego wnoszenia protestów do pp. ministra skarbu i ministra spraw wewnętrznych.

Pomnik wdzięczności.

Komitet budowy Pomnika Wdzięczności Ameryce zwrócił się do Związku Miast Polskich z prośbą o poparcie jego akcji w kierunku zdobycia

środków na pokrycie kosztów budowy pomnika. Ogólny kosztorys pomnika nie przekracza sumy 15 mil. marek polskich, zebrano zaś doychczas drogą składek zaledwie 9 mil., głównie przy poparciu wojska i szkół.

Dotychczasowy udział miast znaczył się zaledwie skromną sumą mk. 364.250 — a przecież akcja pomocy koncentrowała się głównie w miastach i do nich też w pierwszym rzędzie zwrócił się Komitet budowy z prośbą o poparcie. Odpowiedziały czynnie na te wezwanie jedynie miasta: Poznań, Ostrowiec, Lwów, Bydgoszcz, Kalisz, Miechów, Szczepieszyń, Zagórów, Pabjanice, Częstochowa, Mława, Lida, Koło, Tarnopol, Leszno, Hrubieszów i Turka. Lwów prócz jednorazowo wyasygnowanej sumy z funduszu miejskich wyłonił specjalny Podkomitet budowy pomnika, który na miejscu energicznie i z dobrymi rezultatami prowadzi akcję zdobywania funduszy wśród społeczeństwa.

Związek Miast Polskich, mając na uwadze, iż z pomocy Ameryki korzystała głównie ludność miejska, zwrócili się do miast związkowych z usilną prośbą, poparcia akcji omawianego Komitetu przez udzielenie mu jaknajdalej idącej pomocy finansowej. Sumy przeznaczone dla Komitetu Budowy Pomnika Wdzięczności należy przekazywać do R. K. O. konto czekowe № 2940.

Pomoc doraźna dla bezrobotnych.

W kwietniu r. b. komisja sejmowa do badania kryzysu w przemyśle wezwiała rząd do opracowania noweli do ustawy o pomocy doraźnej dla bezrobotnych z dn. 4 listopada 1919 roku. W wykonaniu tego wezwania ministerstwo pracy i opieki społecznej porozumiewało się z ministerstwem skarbu, które zgodziło się na nowelizację pod warunkiem, że ciężary tej pomocy dla bezrobotnych nie spadną całkowicie na rząd, a będą równomiernie (po $\frac{1}{4}$ części) rozdzielone na robotników, pracodawców, samorządy i rząd.

W wyniku porozumienia ostatecznego pomiędzy ministerstwem pracy

i opieki społecznej, a ministerstwem skarbu stało na tem, — jak donosi prasa codzienna, — że robotnicy opłacają składki w stosunku procentowym do zarobków, że pracodawcy uiszczają ryczałtem taką samą sumę, co ogół robotników u nich zatrudnionych, i że samorządy przyczyniają się $\frac{1}{4}$ częścią wszystkich wpłat robotników, pracodawców i rządu. Do korzystania z zebranego w ten sposób funduszu zapomogowego byłoby uprawnieni tylko robotnicy, zatrudnieni w komunikacji, przemyśle i handlu, a nadto robotnicy w warsztatach, które zatrudniają ponad 5 robotników. Stawki miałyby być ruchome, odpowiednio do postępu drożyzny, a Rada ministrów byłaby upoważniona do zmiany stawek w miarę tego postępu.

Projekt noweli tej treści wniesiony został do departamentu legislacyjnego prezydium Rady ministrów, który go zaakceptował. Obecnie toczą się między zainteresowanymi ministerstwami konferencje, dotyczące już tylko ustalenia najprostszych form wykonywania tej akcji pomocy, tak aby niepotrzebne było wprowadzanie zbyt kosztownego i dużego aparatu dla jej administrowania.

Dn. 19 b. m. odbyła się jedna taka konferencja, na której osiągnięto już prawie całkowite porozumienie, a tylko co do niektórych szczegółów, które nie zostały jeszcze dostatecznie omówione, potrzebne będzie odbycie jeszcze jednej konferencji, która zdaje się będzie ostateczną i na której nastąpi porozumienie co do reszty jeszcze nie załatwionych szczegółów. Projekt w najbliższym czasie wniesiony będzie do Rady ministrów, a następnie do Sejmu.

Celem zapobieżenia możliwym nieścisłościom przy wykonywaniu ustawy i ewentualnym nadużyciom ze strony robotników, zamierzone jest utworzenie przy urzędach pośrednictwa pracy specjalnych komisji do kontrolowania akcji, w skład których wchodzić będą po 1 przedstawicielu organizacji robotników, pracodawców, samorządy i rząd. Przewodnictwo w tych komisjach będzie miał przedstawiciel rządu.

ROZPORZĄDZENIA I OBWIESZCZENIA RZĄDOWE.

Zasilenie finansów miejskich *)

(Rozporządzenie ministra spraw wewnętrznych i ministra skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 r. celem wykonania ustawy z dnia 17 grudnia 1921 r. o zasileniu finansów miejskich i o karach nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe na obzarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego (Dz. U. P. P. z 1922 r. № 2 poz. 6)

V. O karach, nakładanych przez gminy miejskie za fałszywe zeznania podatkowe.

§ 27. Do art. 27 ustawy.

Jako podatki i opłaty miejskie bezpośrednio przez organa miast pobierane, uważać należy w rozumieniu artykułu 27 ustawy wszystkie samoistne miejskie podatki i opłaty w przeciwstawieniu do dodatków miejskich do podatków i opłat państwowych.

Dochodzenie i orzekanie w sprawach o czyny karygodne z artykułu 27 ustawy nie wyklucza postępowania sądowego, gdy zachodzi także czyn, ulegający karze według powszechnej ustawy karnej.

Dochodzenie spraw o czyny karygodne z artykułu 27 winien magistrat powierzyć osobie posiadającej wykształcenie prawnicze, w braku takiej osoby, urzędnikowi praktycznie obznajmionemu z przepisami prawa. W dochodzeniu tem należy dać obwinionemu możliwość obrony, ustalić podmiotową i przedmiotową istotę czynu karygodnego i w miarę potrzeby przeprowadzić konieczne do wyświetlenia sprawy dowody, przez oględziny nieruchomości lub lokali i znajdujących się tamże schowków, przez przeglądanie dokumentów, aktów, ksiąg i rachunków i przez przesłuchanie świadków i znawców, których przed przesłuchaniem pouczyć należy o przewidzianych w artykule 27 ustawy następstwach udzielania fałszywych wyjaśnień.

Wynik dochodzeń z wnioskiem na orzeczenie kary lub zwolnienie od niej, winien być przedłożony magistratowi, który orzeczenie wydaje.

Orzeczenie zasądzające powinno zawierać określenie przedmiotu obwi-

nienia, uzasadnienie orzeczenia i sentencję orzeczenia t. j. określenie grzywny i ka y pozbawienia wolności na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny, niemniej pouczenie o środkach prawnych przeciw orzeczeniu i winno być doręczone do rąk własnych zasądzanego, względnie jego wykazanego pełnomocnika lub prawnego zastępcy.

Odwolanie od orzeczenia karnego do bezpośredniej państwowej władzy nadzorczej magistratu i od orzeczenia tejże władzy do miejscowego właściwego sądu okręgowego winno być złożone w magistracie. Magistrat przedkłada odwołania ze wszystkimi aktami sprawy w ciągu dni ośmiu swej państwowej władzy nadzorczej, która odwołanie do niej wniesione rozstrzyga, a odwołanie wniesione do sądu okręgowego przesyła z aktami sprawy bezzwłocznie temu sądowi do rozstrzygnięcia.

Grzywny wpływają do kasy miejskiej. Grzywny niezapłacone w ciągu dni czternastu po doręczeniu orzeczenia karnego magistratu, winny być ściągnięte przez organy miejskie w drodze egzekucji. Celem wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczonej na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny w całości lub w części, magistrat zwraca się do właściwego sądu pokoju (powiatowego), zaświadcza-
jąc prawomocność orzeczenia karnego tudzież bezskuteczność egzekucji nałożonej grzywny, i jednocześnie przedkłada temuż sądowi karne i egzekucyjne akta sprawy.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 28. Do ustępu drugiego i trzeciego art. 28 ustawy.

W ciągu miesiąca po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, winny urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (administracje podatków, inspektoraty skarbowe) przekazać właściwym magistratom (§ 1):

1) w oryginale: a) wszystkie akta wymiarowe podatku od nieruchomości miejskich na ziemiach b. zaboru rosyjskiego (§ 10 ustęp drugi) oraz wszystkie akta wymiarowe podatku domowo-czynszowego i domowo-kl-

*) Zob. „Dziennik Zarz.” m. st. Warszawy № 8, № 11, № 51 i № 52 z 1922 r.

sowego w gminach miejskich b. zaboru austriackiego (§ 15) z ostatniego okresu wymiarowego względnie roku podatkowego, tudzież b) wszystkie doniesienia płatników, jak również akta i zapiski dotyczące zmian, jakie zaszły w podmiocie lub przedmiocie podatku względnie w należności podatkowej za czas od 1 stycznia 1921 r. począwszy; pr ytem należy w krótkiej drodze zwrócić uwagę właściwym magistratom, które z tych doniesień znalazły już wyraz w księgach bierczych (głównych);

2) w odpisie: księgi biercze za lata podatkowe 1921 i 1922, o ile za te lata dokonano już wymiaru podatków pod 1) wymienionych.

Odpisy ksiąg bierczych (głównych) sporządzają właściwe magistraty na koszt własny w porozumieniu z naczelnikiem odnośnego urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych (administracji podatków, inspektoratu skarbowego).

Wszelkie zalegające odwołania płatników oraz ewentualne protesty przewodniczących komisji podatkowych przeciw wymiarom podatku będą rozpatrywane i rozstrzygane w trybie dotychczasowym.

Przypadającą miastom, wymienionym w § 1 nin. rozporządzenia, część wpływu z podatku dochodowego, odsetek zwłoki i kar za zwłokę za rok 1921 (art. 28, ustęp trzeci), obliczoną przy zastosowaniu § 1 rozporządzenia, poleca izby skarbowe przekazać natychmiast właściwym magistratom za pośrednictwem urzędów skarbowych, za należytem pokwitowaniem, przy zarachowaniu wydatku na dział 5 § 2a budżetu ministerstwa skarbu pod tytułem „udział miast w wpływach z podatku dochodowego“ z potrąceniem wypłaconych ewentualnie magistratom zaliczek na udział w podatku dochodowym za rok 1921.

Wpływy z państwowego podatku od nieruchomości w b. zaborze rosyjskim, z podatku domowo-czynszowego, domowo-klasowego (art. 17) i pięcio-procentowego od nowych budowli (art. 20) w b. zaborze austriackim, przypisanych

od gruntów względnie budynków w miejscowościach wymienionych w § 1 za czas od 1 stycznia 1921 r. i w tym czasie przez kasy skarbowe pobranych, należy przekazać właściwym magistratom za pośrednictwem urzędów skarbowych w następujący sposób:

1) wpływy pobrane do dnia 31 grudnia 1921 r. należy przekazać natychmiast, zarachowując wydatek na dział 6 § 1 budżetu ministerstwa skarbu pod tytułem „Zwroty podatków bezpośrednich“;

2) wpływy pobrane od 1 stycznia 1922 r. począwszy, po upływie każdego kwartału kalendarzowego, w którym wpłaty nastąpiły, przyczem wypłaty zarachować należy, jako zwroty sum, wpłaconych na dochód budżetu ministerstwa skarbu dział 6 § 1 pozycja 7 przy zastosowaniu §§ 49 i 50 przepisów rachunkowo-kasowych.

Z chwilą przekazania magistratom materiałów wymienionych w ustępie pierwszym pod 1 i 2, wstrzymają urzędy skarbowe pobór podatków, których dotyczą powyższe materiały.

§ 29. Do art. 29 ustawy.

Artykuł 29 ustęp drugi ustawy wyklucza bezpośrednie opodatkowanie przemysłu i handlu oraz osobistych zajęć przemysłowych na rzecz niepaństwowych związków samorządnych, nie wyklucza natomiast poboru podatków konsumcyjnych oraz innego rodzaju opłat pośrednich i bezpośrednich, nie obciążających wyłącznie i bezpośrednio samej produkcji lub czynności handlowej czy zarobkowej.

W szczególności przepis art. 29 ustawy nie pozbawia miejscowości, wymienionych w art. 1 ustawy, prawa nakładania podatków pośrednich (konsumcyjnych) od surowców, półsurowców i gotowych wyrobów przemysłowych, o ile prawo to służy tymże miejscowościom na podstawie dekretów i ustaw wymienionych w art. 29.

§ 30. Do art. 31 ustawy.

Wskutek upoważnienia zawartego w tymże artykule ogłasza się załączone teksty ustaw rosyjskich z dnia 6/19 czerwca 1910 r. o podatku państwowym od nieruchomości w miastach

i z dn: 14/27 maja 1893 r. o państwowym podatku mieszkaniowym, z uwzględnieniem zmian, wynikających z jednostronnego unormowania ustroju administracyjnego i kompetencji władz w Polsce, z mocą obowiązującą na obszarach b. zaboru rosyjskiego i austriackiego. Kary pieniężne, określone w tychże rosyjskich ustawach w walucie rublowej, należy w przypadkach ich nałożenia wyrażać w markach polskich (ustawa z dnia 29 grudnia 1920 r. — Dz. U. R. P. № 38, poz. 216).

Instrukcje rosyjskie do ustawy o (państwowym) podatku od nieruchomości w miastach i miasteczkach z dn. 10/23 grudnia 1910 r. (Zb. Pr. i Rozp. Rząd. № 12 poz. 139), oraz do ustawy o państwowym podatku mieszkaniowym z dnia 6/19 listopada 1893 r. obowiązują aż do dalszego zarządzenia, o ile nie zostały zmienione lub uchylone postanowieniami ustawy o zasileniu finansów miejskich oraz niniejszego rozporządzenia.

Na rok 1922 magistrat może w razie potrzeby odraczać lub przesunąć terminy, przewidziane w wyżej wymienionych ustawach rosyjskich oraz w niniejszym rozporządzeniu, o ile chodzi o podatek od nieruchomości i o podatek od lokali.

Minister spraw wewnętrznych: *Kamiński*. Minister skarbu *Michalski*.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE.

Dar dla Muzeum Narodowego. ✓

Pani Teodora Męczkowska, wdowa po niedawno zmarłym doktorze medycyny, Wacławie Męczkowskim, wybitnym działaczu społecznym i zbieraczu pamiątek narodowych, spełniając wolę męża, ofiarowała do zbiorów Muzeum Narodowego w Warszawie cenny zbiór autografów, książek, broszur i drobnych druków, medali i odznak, a prócz tego, wyjątkowo interesujący i cenny zbiór około 400 kalendarzy polskich politycznych, począwszy od pierwszej połowy w. XVIII aż do ostatnich czasów.

Wystawa higieny dziecka.

Kilkoletnia, a kończąca się obecnie owocna działalność amerykańków w Polsce, w dziedzinie opieki nad dzieckiem znalazła swój wyraz w wystawie urządzonej w sali Tow. higienicznego przez Amerykański Czerwony Krzyż i wydział higieniczny PAKPD. Cały szereg tablic, obejmujących dane i raporty

kilkudziesięciu stacyj opieki nad dziećmi, broszury pouczające o pielęgnowaniu niemowląt i większych dzieci, fotografie, wyprawki higieniczne, aparaty potrzebne do wzorowego pielęgniarstwa i t. d., stanowią pouczający materiał dla wszystkich, którym życie i zdrowie naszych najmłodszych leży na sercu.

Uroczystość otwarcia wystawy odbyła się w obecności prezesa PAKPD p. Władysława Grabskiego, generała Hallera, reprezentantów Amerykańskiego Czerwonego Krzyża i PAKPD, przedstawicieli ministerjum zdrowia i wielu zaproszonych gości. W zastępstwie nieobecnego ministra d-ra Chodźki, wystawę otworzył d-r Trenkner, który w obszernym przemówieniu podniósł olbrzymie zasługi amerykańków w Polsce. Zebrani zgłosili i amerykańkom gorącą owację. Następny mówca d-r Taylor skreślił działalność Amerykańskiego Czerwonego Krzyża na polu pielęgniarstwa i wskazał na zadania, jakie czekają wydział higieniczny PAKPD, który w dalszym ciągu będzie prowadził tę pracę, oraz podniósł konieczność współdziałania całego społeczeństwa.

ŻYCIE PROWINCJI

Z lubelskiej Rady miejskiej.

Lubelska Rada miejska uchwaliła wydzierżawić Radzie związków zawodowych plac miejski obok parku Bronowickiego na lat 36 pod budowę Domu ludowego. Tow. Biblioteki im. Łopacińskiego wydzierżawiono na lat 10 lokal w gmachu miejskim na Rynku.

Rada upoważniła magistrat do zaciągnięcia kredytu rządowego w sumie 50 milionów mk. na wykonczenie rozpoczętych budowl miejskich, mianowicie: łaźni, gmachu szkolnego i domu mieszkalnego.

Wobec głodu mieszkaniowego, jaki panuje w Lublinie i zajmowania lokali przez osoby wojskowe, jak również przez instytucje i urzędy państwowe na pomieszczenie urzędów, biur, składów i t. p., stanowiących dawniej lokale prywatne, zamieszkiwane przez ludność miasta, Rada miejska wezwwała magistrat, aby wystąpił do energicznego działania: 1. Uwolnienia dawniejszych lokali mieszkaniowych, zajmowanych przez wojskowość i państwowe urzędy, składy i t. p. 2. Zabronienia wszelkimi możliwymi środkami przerabiania dawniejszych lokali mieszkalnych na biura rządowe, gminne, banki, spółki akcyjne, kina i lokale zabaw. 3. By wszelkie transakcje sprzedaży nieruchomości dla instytucji państwowych i wojskowych nie mogły mieć miejsca bez zgody magistratu, która może nastąpić tylko wtenczas, o ile dana instytucja zobowiąże się do wybudowania w ciągu lat dwóch takiej samej nieruchomości. 4. Do bezwzględnej budowy własnych domów dla pomieszczenia szkół, ochron i innych urzędów gminnych oraz pomieszczenia urzędników, korzystających z rekwirowanych lokali, oraz wystąpienia

z odpowiednimi memorjalami do władz państwowych, aby zechciały uwzględnić ciężkie położenie miast i ich mieszkańców pod względem lokali i przyspieszyły zamierzone budowy jeszcze w bieżącym sezonie budowlanym.

Z magistratu m. Lublina.

Magistrat lubelski postanowił: wystąpić do nadzwyczajnego komisariatu do walki z drożyzną mięsa, o 150-miljonowy kredyt na walkę z drożyzną mięsa, a w szczególności zorganizowanie skupu żywca i uboju, uruchomienie istniejącej mińskiej fabryki przetworów mięsnych i urządzenie targowicy. Uruchomić fabrykę masarską na zasadach współpodzielności z T-wem „Tampol”; spółdzielnię Sejmików, miast województwa Lubelskiego i centralą kooperatyw urzędników państwowych, lub jedną z tych instytucji. Urządzić targowicę tymczasową dla handlu bydłem i trzodą chlewną na przedmieściu Kalinowszczyzna. Polecieć wydziałowi gospodarczemu dolożyć starań do udzielenia kooperatywom, które zgłaszają chęć handlu mięsem, miejsca w jatkach miejskich na targach.

Magistrat uchwalił przeznaczyć kwotę marek 1,581,592 (jeden milion pięćset osiemdziesiąt jeden tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dwie) na subwencję dla instytucji kulturalno-oświatowych w mieście Lublinie.

Postanowiono asygnować i wstawić do budżetu W. O. S. mk. 1,089,600, na pokrycie kosztów akcji dożywiania najbiedniejszych dzieci, na terenie m. Lublina, prowadzonej przez Pol. Amer. Kom. Pom. Dziec. i polecić wydziałowi W. O. S. czynić starania w ministerstwach zdrowia publicznego oraz ochrony prac i opieki społecznej o otrzymanie odpowiednich subsydjów pieniężnych i o całkowite przekazanie akcji powyższej na terenie m. Lublina W. O. S.

INFORMACJE.

Z ruchu tramwajów miejskich.

Z powodu cofnięcia zegarów o godzinę, zarząd tramwajów miejskich narazie wypuszcza wcześniej 4 linie tramwajowe, a mianowicie: „11” wyrusza z Woli o godz. 5 m. 53 r. (dawniej 6 m. 53), „18”—z Mokotowa o g. 6 m. 20 r. (dawniej 6 m. 45), „22”—z Woli—na Towarową—o g. 5 m. 58 r., z Towarowej zaś—o g. 6 m. 15 (dawniej 6 m. 45), wreszcie „Powiśle”—z Woli w obydwu kierunkach o g. 6 m. 30 (dawniej 6 m. 45), od pl. Żelaznej Bramy—o godz. 6 m. 40 i ze Zjazdu przy moście—o g. 6 m. 54. Gdy teatry zastosują się również do zmienionego czasu i będą rozpoczynać widowiska o godz. 7 w., to wówczas wszystkie tramwaje będą zjeżdżać do remiz o godzinę wcześniej i zato rano wyrusząłyby o godzinę wcześniej.

Żużycie wody.

W m-cu maju 1922 r. stacja filtrów miejskich dostarczyła wody filtrowanej:

a) do górnego miasta	2,429,278 metr. sześć.		
b) „ dolnego „	406,370 „	„	„
Ogółem	2,835,648 „	„	„
dziennie przeciętnie:	91,473 „	„	„
maximum d. 26	100,658 „	„	„
minimum d. 25	82,326 „	„	„

Treść N-ru 53-go:

Dział urzędowy:

Organizacja Administracji Gospodarstwa Rolnego i Leśnego m. st. Warszawy.

Część nieurzędowa:

Rozszerzenie sieci szkolnej.

Ze Związku miast polskich.

Pomoc doraźna dla bezrobotnych.

Rozporządzenia i obwieszczenia rządowe:

Zasilenie finansów miejskich.

Wiadomości bieżące.

Życie prowincji.

Informacje.

O G Ł O S Z E N I A.

Tabor miejski Magistratu m. st. Warszawy zakupi

60000 centnarów siana na paszę dla koni.

Chętni reflektanci na dostawę zechcą złożyć oferty z cenami do biura taboru miejskiego przy ul. Karowej Nr. 3.

**Prenumerata: Rocznie 2000 mk.;
kwartalnie 500 mk.; miesięcznie 200 mk.
Cena poszczególnego numeru 25 mk.**

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem) wiersz trójlamowy 25 mk.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem Redakcja „Dziennika Zarządu m. stoł. Warszawy” (Senatorska 14) lub wnosić bezpośrednio do Administracji „Dziennika Zarządu m. st. Warszawy” (gmach Magistratu, II piętro, z bramy na lewo).

Redaktor: **Stanisław Mierosławski.**

Wykonane w drukarni Miejskiej.